



Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 10. Caussæ complures, ob quas Deus auaros militiæ duces sinit
depauperari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

de patrimonio Christi, per varias artes ac
prætextus, accumulentur. Nos Deo, non
Deum nobis seruire oportet. Quare ne-
que, vt nostræ fortunæ & thesauri augean-
tur, minuenda sunt, quæ maiores ad ani-
mæ suæ emolumenatum, Deo donauerunt.
Illi dando Ecclesijs semper locupletiores
effecti sunt, hic modus est perueniendi ad
diuitias. Qui autem Ecclesijs, qui mona-
steria, qui ædes sacras spoliauerunt; nequæ
spolia retinuerunt, & insuper etiam, quæ
antè habebant, perdiderunt. Quia, vt in-

Prou. 13. prouerbijs est, *Peccatores persequitur malum;*
21. *& iustis retribuentur bona. Bonus relinquit*
heredes filios, & nepotes: & custoditur iusto sub-
stantia peccatoris.

§. X.

*Causa complures, ob quas Deus auaros militi-
duces sinit depauperari.*

Atque vt ad nostros mores veterum ex-
emplia comparemus, nonnè quod olim sta-
tum Imperij, in occidente, per barbaros
euertit, id ipsum quoque nostra ætate fieri
audimus, videmus, experimur? Non igitur
mirandum est, si poenas similes infligi videa-
mus, vbi paria sunt delicta, Vbi peccata
peccatis æquantur, debent etiam clades cla-
dibus

dibus æquiparari. Quid enim iustus iudex & mundi Rector agat, si summam in tribunis & centurionibus videat cupiditatem, quam meritò summam esse ostendit summa crudelitas? Quemadmodum enim militum avaritiam prodit rapacitas, quæ sine misericordia obuios quosq; in via spoliat, domi expilat; ita & milites militum prætores, fame emori sinunt, si vel commeatum, vel stipendia negant, & eos tamen excubare, vigilare, vitam & sanguinem exponere cogunt. An Deus impunè sinat ire tot nomina exactiorum, contributionum, & familiarium, & familiarium? morionum, ludionū, lenonum, & meretricum? tot stabula equorum, asinorum canum? vt, ad venandum, non bellandum exisse putas. Abominatur hæc Dominus, & omnes participes, omnes conscientes iustissimè sinit diuitijs excidere, quæ raro transeunt ad tertium hæredem. Quid quod multi nobiles, multi præfecti, multi in alijs officijs positi duri sunt & contumeliosi in suos subditos, quos tondere, quam regere malunt. Hinc & illos hostis omnibus fortunis exuit, non raro etiam vita. Quin & Deus plures ex improviso auffert. Hinc cum maximè opes in tuto putant,

L

tant,

Luc. 12.

19.

Prov. 14.

32.

tant, cùm dicunt animæ suæ: *Anima habet multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comedere, bibe, epulare, tolluntur, rapiuntur, suis non fruuntur; & ad supplicia luenda rapiuntur.* Quid quòd neque ciues, neque opifices, neque coloni semper opibus suis digni sunt, quas per artes malas, per fraudes, per mendacia, per furtæ, acquisuerunt? Nonnè iustus est Deus, si male punit malè perdat? si hostibus suis hostes immunit? si ignes accendat & incendia suscitet? si aquas congreget & diluuia explicet? procellas multiplicet & naufragia procurat? Si muscas, si erucas, si locustas producat, & omnia vastet? deniq; si grandine sara læta boumq; labores percutiat? hostes suos in his omnibus percutit; auaritiam plectit, docetq; beatam vitam, in auro & argento non reponendam. Deniq; qui saepe immiti cahinno mendicos irriferunt, aut à se vacuos dimiserunt, iustissimâ Numinis sententiâ incident in paupertatem, ut & ipsi risum ac sarcasmum experiantur, iuxta illud

Iacebunt mali ante bonos: & impii ante portas inistorum.

§. XI.

Dari dinitias, & auferri bonis equè ac malū.

Hab